

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

► **B** EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2018/842,
annettu 30 päivänä toukokuuta 2018,
sitovista vuotuisista kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030,
joilla edistetään ilmastotoimia Pariisin sopimuksen sitoumusten täyttämiseksi, sekä asetuksen (EU)
N:o 525/2013 muuttamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)
(EUVL L 156, 19.6.2018, s. 26)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/857, annettu 19 päivänä huhtikuuta 2023	L 111	1	26.4.2023

▼B**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU)
2018/842,****annettu 30 päivänä toukokuuta 2018,****sitovista vuotuisista kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä jäsenvaltioissa
vuosina 2021–2030, joilla edistetään ilmastotoimia Pariisin sopimuksen
sitoumusten täyttämiseksi, sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)****▼M1***1 artikla***Kohde**

Tässä asetuksessa vahvistetaan jäsenvaltioiden velvoitteet niiden vähimmäisosuuksista kaudelle 2021–2030 siihen, että täytetään unionin tavoite vähentää sen kasvihuonekaasupäästöjä 40 prosentilla vuoden 2005 tasoihin verrattuna viimeistään vuonna 2030 tämän asetuksen 2 artiklan soveltamisalaan kuuluvilla aloilla. Sillä edistetään pitkän aikavälin tavoitetta saavuttaa ilmastoneutraalius unionissa viimeistään vuoteen 2050 mennessä niin, että tämän jälkeen voidaan saavuttaa negatiivisia päästöjä koskeva tavoite. Näin se edistää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1119 ⁽¹⁾ (eurooppalainen ilmastolaki) ja Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamista. Tässä asetuksessa vahvistetaan myös säännöt vuotuisten päästökiintiöiden määrittämiseksi ja sen arvioimiseksi, kuinka jäsenvaltiot etenevät vähimmäisosuuksia koskevien tavoitteidensa saavuttamisessa.

▼B*2 artikla***Soveltamisala****▼M1**

1. Tätä asetusta sovelletaan IPCC:n lähdeluokista energia, teollisuuden prosessit ja tuotteiden käyttö, maatalous ja jätteet peräisin oleviin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1999 ⁽²⁾ nojalla määriteltyihin kasvihuonekaasupäästöihin, lukuun ottamatta direktiivin 2003/87/EY liitteessä I luetelluista toiminnoista, paitsi toiminnosta ”meriliikenne” ja pelkästään kyseisen direktiivin 14 ja 15 artiklan soveltamiseksi siinä luetelluista toiminnoista, aiheutuvia kasvihuonekaasupäästöjä.

▼B

2. Tätä asetusta ei sovelleta asetuksen (EU) 2018/841 soveltamisalaan kuuluviin kasvihuonekaasujen päästöihin ja poistumiin, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän asetuksen 7 artiklan ja 9 artiklan 2 kohdan soveltamista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1999, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 663/2009 ja (EY) N:o 715/2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/22/EY, 98/70/EY, 2009/31/EY, 2009/73/EY, 2010/31/EU, 2012/27/EU ja 2013/30/EU, neuvoston direktiivien 2009/119/EY ja (EU) 2015/652 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 kumoamisesta (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 1).

▼B

3. Tässä asetuksessa hiilidioksidipäästöjä IPCC:n lähdeluokasta ”1.A.3.A siviili-ilmailu” pidetään nollana.

*3 artikla***Määritelmät**

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) ’kasvihuonekaasupäästöillä’ hiilidioksidin (CO₂), metaanin (CH₄), typpioksiduulin (N₂O), fluorattujen hiilivetyjen (HFC-yhdisteet), perfluorattujen hiilivetyjen (PFC-yhdisteet), typpitrifluoridin (NF₃) ja rikkiheksafluoridin (SF₆) hiilidioksidiekvivalenttitonneina ilmoitettuja päästöjä, jotka on määritetty asetuksen (EU) N:o 525/2013 nojalla ja jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan;
- 2) ’vuotuisilla päästökiintiöillä’ kunakin vuonna sallittujen kasvihuonekaasupäästöjen enimmäismäärää kaudella 2021–2030 4 artiklan 3 kohdan ja 10 artiklan mukaisesti;
- 3) ’EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeudella’ ’päästöoikeutta’ sellaisena kuin se määritellään direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan a alakohdassa.

*4 artikla***Vuotuiset päästötasot kaudella 2021–2030****▼M1**

1. Kunkin jäsenvaltion on viimeistään vuonna 2030 oltava saanut kasvihuonekaasupäästönsä vähennetyksi vähintään kyseiselle jäsenvaltiolle tämän artiklan 3 kohdan nojalla määritetyllä, liitteen I sarakkeessa 2 asetetulla prosenttiosuudella suhteessa sen kasvihuonekaasupäästöihin vuonna 2005.

2. Jollei tämän asetuksen 5, 6 ja 7 artiklan joustomahdollisuuksista ja tämän asetuksen 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista mukautuksista muuta johdu ja ottaen huomioon mahdolliset päätöksen N:o 406/2009/EY 7 artiklan soveltamisen seurauksena saatavat vähennykset, jokaisen jäsenvaltion on varmistettava, että sen vuotuiset kasvihuonekaasupäästöt

- a) eivät ylitä vuosina 2021 ja 2022 rajaa, joka on määritelty lineaarisen kehityspolun pohjalta alkaen kyseisen jäsenvaltion keskimääräisistä kasvihuonekaasupäästöistä vuosina 2016, 2017 ja 2018 määritettyinä tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti ja päättyen vuonna 2030 kyseiselle jäsenvaltiolle tämän asetuksen liitteen I sarakkeessa 1 määritettyyn rajaan; jäsenvaltion lineaarinen kehityspolku alkaa joko viidestä kahdestoistaosasta etäisyydestä vuodesta 2019 vuoteen 2020 tai vuodesta 2020 sen perusteella, kumpi johtaa pienempään vuotuisen päästökiintiöön kyseiselle jäsenvaltiolle;
- b) eivät ylitä vuosina 2023, 2024 ja 2025 rajaa, joka on määritelty lineaarisen kehityspolun pohjalta alkaen vuonna 2022 kyseisen jäsenvaltion vuotuisesta päästökiintiöstä määritettynä kyseisen vuoden osalta tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti ja päättyen vuonna 2030 kyseiselle jäsenvaltiolle tämän asetuksen liitteen I sarakkeessa 2 määritettyyn rajaan;

▼ **M1**

c) eivät ylitä vuosina 2026–2030 rajaa, joka on määritelty lineaarisen kehityspolun pohjalta alkaen kyseisen jäsenvaltion asetuksen (EU) 2018/1999 26 artiklan nojalla ja tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoittamista keskimääräisistä kasvihuonekaasupäästöistään vuosina 2021, 2022 ja 2023 ja päättyen vuonna 2030 kyseiselle jäsenvaltiolle tämän asetuksen liitteen I sarakkeessa 2 määritettyyn rajaan; jäsenvaltion lineaarinen kehityspolku alkaa yhdeksästä kahdestoistaosasta etäisyydestä vuodesta 2023 vuoteen 2024.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joissa vahvistetaan kunkin jäsenvaltion vuotuiset päästökiintiöt vuosille 2021–2030 hiilidioksidiekvivalenttioneina tämän artiklan 2 kohdassa esitettyjen lineaaristen kehityspolkujen mukaisesti.

Vuosien 2021 ja 2022 osalta komissio määrittää vuotuiset päästökiintiöt jäsenvaltioiden asetuksen (EU) N:o 525/2013 7 artiklan mukaisesti toimittamien, vuotta 2005, 2016, 2017 ja 2018 koskevien uusimpien kansallisten inventaariotietojen perusteellisen tarkastelun pohjalta ja ilmoittaa kunkin jäsenvaltion vuoden 2005 kasvihuonekaasupäästöille arvon, jota käytetään määrittämään kyseiset vuotuiset päästökiintiöt.

Vuosien 2023, 2024 ja 2025 osalta komissio määrittää vuotuiset päästökiintiöt kunkin jäsenvaltion tämän kohdan toisen alakohdan mukaisesti ilmoitetun vuoden 2005 kasvihuonekaasupäästöjen arvon sekä kyseisessä toisessa alakohdassa tarkoitettujen vuosia 2016, 2017 ja 2018 koskevien kansallisten inventaariotietojen tarkistettujen arvojen perusteella.

Vuosien 2026–2030 osalta komissio määrittää vuotuiset päästökiintiöt kunkin jäsenvaltion tämän kohdan toisen alakohdan mukaisesti ilmoitetun vuoden 2005 kasvihuonekaasupäästöjen arvon sekä jäsenvaltioiden asetuksen (EU) 2018/1999 26 artiklan mukaisesti toimittamien, vuosia 2021, 2022 ja 2023 koskevien uusimpien kansallisten inventaariotietojen perusteellisen tarkastelun pohjalta.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä ilmoitetaan myös jäsenvaltioiden 6 artiklan 3, 3 a ja 3 b kohdan nojalla ilmoittamien prosenttiosuuksien perusteella kokonaismäärät, jotka voidaan ottaa huomioon jäsenvaltion 9 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvelvoitteen täyttämiseksi vuosina 2021–2030. Jos kaikkien jäsenvaltioiden kokonaismäärät lasketaan yhteen ja summa on suurempi kuin 100 miljoonaa, yksittäisten jäsenvaltioiden kokonaismääriä pienennetään suhteutetusti siten, että kokonaissumma ei ylitä.

▼ **B**

5. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 14 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼ **M1**

6. Toteuttaessaan 1 ja 2 kohdan mukaisia toimia kasvihuonekaasupäästöjen rajoittamiseksi jäsenvaltioiden on otettava huomioon tarve varmistaa oikeudenmukainen ja sosiaalisesti tasapuolinen siirtymä kaikille. Komissio voi antaa ohjeita jäsenvaltioiden tukemiseksi tässä asiassa.

▼B*5 artikla***Joustomahdollisuudet talletuksen, lainauksen ja siirron keinoin****▼M1**

1. Vuosina 2021–2025 jäsenvaltio voi ottaa lainaksi määrän, joka on enintään 7,5 prosenttia sen seuraavan vuoden vuotuisesta päästökiintiöstä.

▼B

2. Vuosina 2026–2029 jäsenvaltio voi ottaa lainaksi määrän, joka on enintään viisi prosenttia sen seuraavan vuoden vuotuisesta päästökiintiöstä.

▼M1

3. Jos jäsenvaltion tietyn vuoden kasvihuonekaasupäästöt ovat sen kyseisen vuoden vuotuista päästökiintiötä pienemmät, se voi tässä artiklassa ja 6 artiklassa tarkoitettujen joustomahdollisuuksien käytön huomioon ottaen:

a) vuoden 2021 osalta tallettaa yli jääneen osan vuotuisesta päästökiintiöstään enintään 75 prosenttiin saakka vuoden 2021 vuotuisesta päästökiintiöstään seuraavia vuosia varten, vuoteen 2030 asti; ja

b) vuosien 2022–2029 osalta tallettaa yli jääneen osan vuotuisesta päästökiintiöstään enintään 25 prosenttiin saakka kyseiseen vuoteen mennessä kertyneistä vuotuisista päästökiintiöistään seuraavia vuosia varten, vuoteen 2030 asti.

4. Jäsenvaltio voi siirtää tietyn vuoden vuotuisesta päästökiintiöstään toisille jäsenvaltioille enintään 10 prosenttia vuosien 2021–2025 osalta ja enintään 15 prosenttia vuosien 2026–2030 osalta. Vastaanottava jäsenvaltio voi käyttää tämän määrän 9 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvelvoitteen täyttämiseksi kyseisenä vuonna tai seuraavina vuosina vuoteen 2030 asti.

▼B

5. Jos jäsenvaltion tietyn vuoden tarkistettujen kasvihuonekaasupäästöt ovat sen kyseisen vuoden vuotuista päästökiintiötä pienemmät, se voi tämän artiklan 1–4 kohdassa ja 6 artiklassa tarkoitettujen joustomahdollisuuksien käytön huomioon ottaen siirtää kyseisen yli jääneen osan vuotuisesta päästökiintiöstään toisille jäsenvaltioille. Vastaanottava jäsenvaltio voi käyttää tämän määrän 9 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvelvoitteen täyttämiseksi kyseisenä vuonna tai seuraavina vuosina vuoteen 2030 asti.

▼M1

5 a. Jäsenvaltion on ennen jokaista 4 ja 5 kohdan mukaista vuotuisen päästökiintiöiden siirtoa ilmoitettava sähköisessä muodossa asetuksella (EU) 2018/1999 perustetulle ilmastomuutoskomitealle aikomuksesta siirtää osa tietyn vuoden vuotuisesta päästökiintiöstään.

6. Jäsenvaltioiden olisi käytettävä 4 ja 5 kohdan mukaisista vuotuisen päästökiintiöiden siirroista saadut tulot tai niitä vastaava rahallinen arvo ilmastomuutoksen torjumiseen unionissa tai kolmansissa maissa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän kohdan nojalla toteuttamista toimista ja julkistettava nämä tiedot helposti saatavilla olevassa muodossa.

▼B

7. Edellä olevien 4 ja 5 kohdan mukaiset vuotuisten päästökiintiöiden siirrot voivat olla seurausta kasvihuonekaasujen hillitsemistä koskevasta hankkeesta tai ohjelmasta, joka toteutetaan myyvässä jäsenvaltiossa ja jonka rahoittaa vastaanottava jäsenvaltio, edellyttäen että vältetään kaksinkertainen laskenta ja varmistetaan jäljitettävyyys.

8. Jäsenvaltiot voivat ilman mitään määrällistä rajoitusta ja edellyttäen, että vältetään kaksinkertainen laskenta, käyttää tämän asetuksen 9 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvelvoitteen täyttämiseksi hyvityksiä, jotka ovat peräisin direktiivin 2003/87/EY 24 a artiklan 1 kohdan mukaisesti myönnettyistä hankkeista.

*6 artikla***Tiettyjen jäsenvaltioiden joustomahdollisuus EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien vähentämisen seurauksena**

1. Tämän asetuksen liitteessä II luetelluilla jäsenvaltioilla on tämän asetuksen mukaisten velvoitteidensa täyttämiseksi mahdollisuus mitätöidä rajallinen määrä EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksia; mitätöintien yhteenlaskettu määrä voi olla enintään 100 miljoonaa EU:n päästökauppajärjestelmän mukaista päästöoikeutta. Kyseinen mitätöinti on tehtävä direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan mukaisista kyseisen jäsenvaltion huutokauppamääristä.

2. Tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti huomioon otettuja EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksia pidetään päätöksen (EU) 2015/1814 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina liikkeeseen laskettuina EU:n päästökauppajärjestelmän päätsoikeuksina.

Komissio harkitsee kyseisen päätöksen 3 artiklan mukaisessa ensimmäisessä uudelleentarkastelussaan, pidetäänkö tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tilinpito voimassa.

3. Liitteessä II lueteltujen jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019, aikovatko ne 9 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvelvoitteen täyttämiseksi hyödyntää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien rajoitettua mitätöintimahdollisuutta liitteessä II kullekin kyseiselle jäsenvaltiolle kauden 2021–2030 kullekin vuodelle vahvistettuun prosenttiosuuteen saakka.

▼M1

Liitteessä II luetellut jäsenvaltiot voivat päättää tarkistaa ilmoitettua prosenttiosuutta yhden kerran vuonna 2024 ja yhden kerran vuonna 2027. Tällaisessa tapauksessa kyseisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä komissiolle tapauksen mukaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 tai viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2027.

3 a. Maltan on ilmoitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023, jos se aikoo hyödyntää 9 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvelvoitteen täyttämiseksi tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien rajoitettua mitätöintimahdollisuutta liitteessä II kauden 2025–2030 kullekin vuodelle vahvistettuun prosenttiosuuteen saakka.

3 b. Sen estämättä, mitä 3 kohdassa säädetään, liitteessä II lueteltujen jäsenvaltioiden, jotka eivät ole ilmoittaneet komissiolle 31 päivään joulukuuta 2019 mennessä aikomuksesta hyödyntää tai hyödyntää kokonaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien rajoitettua mitätöintimahdollisuutta, on ilmoitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023, jos ne aikovat hyödyntää tai hyödyntää laajemmin 9 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvelvoitteen täyttämiseksi EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien rajoitettua mitätöintimahdollisuutta liitteessä II kullekin kyseiselle jäsenvaltiolle kauden 2025–2030 kullekin vuodelle vahvistettuun prosenttiosuuteen saakka.

▼M1

4. Direktiivin 2003/87/EY 20 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetyn keskusvalvojan, jäljempänä ”keskusvalvoja”, on jäsenvaltion pyynnöstä otettava huomioon jokin määrä tämän asetuksen 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti määritettyyn kokonaismäärään saakka kyseisen jäsenvaltion tämän asetuksen 9 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvelvoitteen täyttämiseksi. Kymmenesosa tämän asetuksen 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti määritetystä EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien kokonaismäärästä mitätöidään direktiivin 2003/87/EY 12 artiklan 4 kohdan mukaisesti kauden 2021–2030 jokaiselta vuodelta kyseisen jäsenvaltion osalta. Kuudennes tämän asetuksen 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti määritetystä EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien kokonaismäärästä mitätöidään direktiivin 2003/87/EY 12 artiklan 4 kohdan mukaisesti kauden 2025–2030 jokaiselta vuodelta niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat ilmoittaneet asiasta komissiolle tämän artiklan 3 a ja 3 b kohdan mukaisesti.

5. Jos jäsenvaltio on 3 kohdan mukaisesti ilmoittanut komissiolle päätöksestään tarkistaa aiemmin ilmoitettua prosenttiosuutta, vastaavasti vähäisempi tai suurempi määrä EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksia mitätöidään kyseisen jäsenvaltion osalta jokaiselta vuodelta kaudella 2026–2030 tai kaudella 2028–2030 kullakin erikseen.

▼B*7 artikla***▼M1****LULUCF:stä peräisin olevien nettopoistumien lisäkäyttö**

1. Jos jäsenvaltion kasvihuonekaasupäästöt ylittävät sen tietyn vuoden vuotuiset päästökiintiöt, mukaan lukien mahdolliset tämän asetuksen 5 artiklan 3 kohdan nojalla talletetut vuotuiset päästökiintiöt, asetuksen (EU) 2018/841 soveltamisalaan sisältyvistä yhdistetyistä maankäyttöön liittyvistä tilinpitoluokista peräisin olevien kokonaisnettopoistumien ja kokonaisnettopäästöjen summaa vastaava määrä voidaan ottaa huomioon kyseisen jäsenvaltion tämän asetuksen 9 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvelvoitteen täyttämiseksi kyseisen vuoden osalta edellyttäen, että

- a) vuosilta 2021–2025 kyseisen jäsenvaltion osalta huomioon otettu kumulatiivinen määrä ei ylitä puolta tämän asetuksen liitteessä III kyseiselle jäsenvaltiolle asetetusta kokonaisnettopoistumien enimmäismäärästä;
- aa) vuosilta 2026–2030 kyseisen jäsenvaltion osalta huomioon otettu kumulatiivinen määrä ei ylitä puolta tämän asetuksen liitteessä III kyseiselle jäsenvaltiolle asetetusta kokonaisnettopoistumien enimmäismäärästä;

▼B

- b) kyseinen määrä ylittää asetuksen (EU) 2018/841 4 artiklassa kyseiselle jäsenvaltiolle asetetut vaatimukset;
- c) kyseisen jäsenvaltion muilta jäsenvaltioilta asetuksen (EU) 2018/841 nojalla vastaanottamien nettopoistumien määrä ei ole suurempi kuin sen muille jäsenvaltioille siirtämien nettopoistumien määrä;
- d) jäsenvaltio on noudattanut asetusta (EU) 2018/841; ja

▼B

- e) jäsenvaltio on toimittanut kuvauksen tämän kohdan nojalla käytettävissä olevan joustomahdollisuuden aiotusta käytöstä asetuksen (EU) N:o 525/2013 7 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

▼M1*8 artikla***Korjaavat toimet**

1. Jos komissio toteaa asetuksen (EU) 2018/1999 29 artiklan mukaisessa vuotuisessa arvioinnissaan ja ottaen huomioon tämän asetuksen 5, 6 ja 7 artiklassa tarkoitettujen joustomahdollisuuksien aiotun käytön, että jäsenvaltion edistyminen tämän asetuksen 4 artiklan mukaisten velvoitteidensa täyttämiseksi ei ole ollut riittävää, kyseisen jäsenvaltion on kolmen kuukauden kuluessa toimitettava komissiolle korjaava toimintasuunnitelma, joka sisältää

- a) yksityiskohtaisen selvityksen siitä, miksi kyseinen jäsenvaltio ei edisty riittävästi kyseisten velvoitteiden täyttämiseksi;
- b) arvion siitä, miten unionin rahoituksella on tuettu kyseisen jäsenvaltion pyrkimyksiä täyttää nämä velvoitteet ja miten se aikoo käyttää tällaista rahoitusta edistykseen velvoitteiden täyttämiseksi;
- c) lisätoimet, joilla täydennetään kyseisen jäsenvaltion asetuksen (EU) 2018/1999 mukaista yhdenmukaista kansallista energia- ja ilmastosuunnitelmaa tai vahvistetaan sen täytäntöönpanoa ja jotka sen on määrä toteuttaa kyseisten velvoitteiden täyttämiseksi kansallisten politiikkojen ja toimenpiteiden sekä unionin toimien täytäntöönpanon avulla, sekä yksityiskohtaisen arvioinnin, jonka tukena on määrällisiä tietoja, jos sellaisia on saatavilla, kyseisiin toimiin perustuvista suunnitelluista kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä;
- d) näiden toimien tiukan toteuttamisaikataulun, joka mahdollistaa täytäntöönpanon vuosittaisen edistymisen arvioinnin.

Jos jäsenvaltio on perustanut kansallisen ilmastoalan neuvonantavan elimen, se voi pyytää siltä neuvoja ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettujen tarvittavien toimien määrittämiseksi.

2. Euroopan ympäristökeskus avustaa komissiota tällaisten korjaavien toimintasuunnitelmien arvioinnissa vuosittaisen työohjelmansa mukaisesti.

3. Komissio voi antaa lausunnon 1 kohdan mukaisesti toimitettujen korjaavien toimintasuunnitelmien toteutettavuudesta ja tekee tässä tapauksessa niin neljän kuukauden kuluessa kyseisten suunnitelmien vastaanottamisesta. Kyseessä olevan jäsenvaltion on otettava komission lausunto tarkoin huomioon, ja se voi tarkistaa korjaavaa toimintasuunnitelmaansa vastaavasti. Jos asianomainen jäsenvaltio ei ota huomioon komission lausuntoa tai merkittävää osaa siitä, kyseisen jäsenvaltion on toimitettava perustelut komissiolle.

▼ M1

4. Kunkin jäsenvaltion on asetettava 1 kohdassa tarkoitettu korjaava toimintasuunnitelmansa ja mahdolliset 3 kohdassa tarkoitetut perustelut julkisesti saataville. Komissio asettaa 3 kohdassa tarkoitetun lausuntonsa julkisesti saataville.

▼ B*9 artikla***Vaatimustenmukaisuuden tarkastaminen**

1. Jos jäsenvaltion tarkistettujen kasvihuonekaasupäästöt ylittävät vuosina 2027 ja 2032 sen vuotuisen päästökiintiön minkä tahansa vuoden osalta kyseessä olevana kautena ottaen huomioon tämän artiklan 2 kohdan sekä 5, 6 ja 7 artiklan nojalla käytetyt joustomahdollisuudet, sovelletaan seuraavia toimenpiteitä:

- a) jäsenvaltion seuraavan vuoden kasvihuonekaasujen päästölukuun lisätään näitä ylimääräisiä kasvihuonekaasupäästöjä vastaava määrä hiilidioksidiekvivalenttitonneina kerrottuna kertoimella 1,08 12 artiklan nojalla hyväksytyjen toimenpiteiden mukaisesti; ja
- b) jäsenvaltiota kielletään väliaikaisesti siirtämästä vuotuisen päästökiintiönsä osia toiselle jäsenvaltiolle, kunnes se täyttää 4 artiklan vaatimukset.

Keskusvalvojan on merkittävä ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu kielto unionin rekisteriin.

▼ M1

2. Jos asetuksen (EU) 2018/841 4 artiklassa tarkoitetut jäsenvaltion kasvihuonekaasupäästöt ylittävät kaudella 2021–2025 sen poistumat, jotka on määritetty mainitun asetuksen 12 artiklan mukaisesti, keskusvalvoja vähentää kyseisen jäsenvaltion vuotuisista päästökiintiöistä asianomaisten vuosien osalta näitä ylimääräisiä kasvihuonekaasupäästöjä vastaavan määrän hiilidioksidiekvivalenttitonneina.

▼ B*10 artikla***Mukautukset**

1. Komissio mukauttaa tämän asetuksen 4 artiklassa tarkoitettuja kunkin jäsenvaltion vuotuisia päästökiintiöitä, jotta niissä voitaisiin ottaa huomioon

- a) mukautukset direktiivin 2003/87/EY 11 artiklan nojalla myönnettyjen EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien määrään sen seurauksena, että mainitun direktiivin soveltamisalaan kuuluvia lähteitä on muutettu, kyseisen direktiivin nojalla hyväksytyjen, kauden 2008–2012 kansallisten jakosuunnitelmien lopullista hyväksymistä koskevien komission päätösten mukaisesti;
- b) mukautukset direktiivin 2003/87/EY 24 artiklan nojalla myönnettyjen EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien tai direktiivin 2003/87/EY 24 a artiklan nojalla myönnettyjen hyvitysten määrään ottaen huomioon jäsenvaltioiden kasvihuonekaasujen päästövähennykset; ja
- c) mukautukset sellaisten kasvihuonekaasupäästöjen EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien määrään, jotka aiheutuvat direktiivin 2003/87/EY 27 artiklan mukaisesti EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle jätetyistä laitoksista ajalta, jolloin ne ovat olleet järjestelmän ulkopuolella.

▼B

2. Liitteeseen IV sisältyvä määrä lisätään kunkin kyseisessä liitteessä tarkoitetun jäsenvaltion vuoden 2021 vuosittaiseen päästökiintiöön.
3. Komissio julkaisee näiden mukautusten tuloksena saadut määrät.

*11 artikla***Turvavaranto**

1. Unionin rekisteriin perustetaan turvavaranto, joka vastaa enintään 105:tä miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttitonnia, edellyttäen, että 1 artiklassa tarkoitettu unionin tavoite täyttyy. Turvavaranto on käytettävissä 5, 6 ja 7 artiklassa säädettyjen joustomahdollisuuksien lisäksi.

2. Jäsenvaltio voi käyttää turvavarantoa edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) sen BKT asukasta kohti markkinahintoina vuonna 2013, sellaisena kuin Eurostat sen julkaisi huhtikuussa 2016, oli alle unionin keskiarvon;
- b) sen kumulatiiviset kasvihuonekaasupäästöt vuosina 2013–2020 tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla ovat alle sen kumulatiivisten vuotuisten päästökiintiöiden vuosina 2013–2020; ja
- c) sen kasvihuonekaasupäästöt ylittävät sen vuotuiset päästökiintiöt kaudella 2026–2030, vaikka se
 - i) on käyttänyt kaikki 5 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaiset joustomahdollisuudet;
 - ii) on käyttänyt suurimmassa mahdollisessa määrin 7 artiklan mukaiset nettopoistumat vaikka kyseinen määrä ei saavutakaan liitteessä III vahvistettua tasoa; ja
 - iii) ei ole tehnyt nettosiirtoja muille jäsenvaltioille 5 artiklan nojalla.

3. Jäsenvaltio, joka täyttää tämän artiklan 2 kohdassa asetetut edellytykset, saa turvavarannosta enintään vajettaan vastaavan ylimääräisen määrän käytettäväksi 9 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvelvoitteen täyttämiseksi. Kyseinen määrä saa olla korkeintaan 20 prosenttia sen kaudella 2013–2020 käyttämättä jääneiden päästökiintiöiden kokonaismäärästä.

Jos kaikkien tämän artiklan 2 kohdassa asetetut edellytykset täyttävien jäsenvaltioiden saama yhteenlaskettu määrä ylittää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun rajan, kaikkien näiden yksittäisten jäsenvaltioiden saama määrä vähennetään suhteutetusti.

4. Turvavarannossa 3 kohdan ensimmäisessä alakohdan mukaisen jakamisen jälkeen jäljellä oleva määrä jaetaan kyseisessä alakohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden kesken suhteessa niiden jäljellä olevaan vajeeseen, mutta ei ylittäen sitä. Kukin näistä jäsenvaltioista voi saada tämän määrän kyseisessä alakohdassa tarkoitetun prosenttiosuuden lisäksi.

▼B

5. Sen jälkeen, kun asetuksen (EU) N:o 525/2013 19 artiklassa tarkoitettu tarkastus on saatettu päätökseen vuoden 2020 osalta, komissio julkaisee kunkin tämän artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetun jäsenvaltion osalta tämän artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut määrät, jotka ovat korkeintaan 20 prosenttia kaudella 2013–2020 käyttämättä jääneiden päästökiintiöiden kokonaismäärästä.

*12 artikla***Rekisteri**

1. Komissio antaa delegoituja säädöksiä 13 artiklan mukaisesti tämän asetuksen täydentämiseksi varmistaakseen tämän asetuksen mukaisen tarkan tilinpidon unionin rekisterin avulla seuraavien osalta:

- a) vuotuiset päästökiintiöt;
- b) 5, 6 ja 7 artiklan nojalla käytetyt joustomahdollisuudet;
- c) 9 artiklan mukainen vaatimustenmukaisuuden tarkastaminen;
- d) 10 artiklan mukaiset mukautukset; ja
- e) 11 artiklan mukainen turvavaranto.

2. Keskusvalvojan on tarkastettava automaattisesti jokainen tämän asetuksen mukainen unionin rekisterin tapahtuma ja tarvittaessa estettävä tapahtumia varmistaakseen, ettei sääntöjenvastaisuuksia esiinny.

3. Yleisöllä on oltava pääsy 1 kohdan a–e alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin.

*13 artikla***Siirretyn säädösvallan käyttäminen**

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 9 päivästä heinäkuuta 2018 viiden vuoden ajaksi 7 artiklan 2 kohdassa ja 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samansuuntaisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 7 artiklan 2 kohdassa ja 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

▼B

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä 7 artiklan 2 kohdan ja 12 artiklan 1 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

*14 artikla***Komiteamenettely**

1. Komissiota avustaa asetuksella (EU) N:o 525/2013 perustettu ilmastonmuutoskomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

▼M1*15 artikla***Uudelleentarkastelu**

1. Tätä asetusta tarkastellaan uudelleen ottaen huomioon muun muassa muuttuvat kansalliset olosuhteet, tapa, jolla kaikki talouden alat edistävät kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä, kansainvälinen kehitys ja toteutetut pyrkimykset saavuttaa Pariisin sopimuksen ja asetuksen (EU) 2021/1119 pitkän aikavälin tavoitteet.

2. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kuuden kuukauden kuluessa kustakin Pariisin sopimuksen 14 artiklan nojalla hyväksytystä maailmanlaajuisesta tilannekatsauksesta kertomuksen tämän asetuksen toiminnasta, mukaan lukien vuotuisten päästökiintiöiden tarjonnan ja kysynnän välinen tasapaino, sekä tämän asetuksen liitteen I sisältyvien, kasvihuonekaasupäästöjen kansallisten vähennystavoitteiden soveltuvuudesta siltä osin kuin niiden avulla edistetään asetuksen (EU) 2021/1119 mukaisia unionin ilmastotavoitteita ja Pariisin sopimuksen tavoitteita. Kyseiseen kertomukseen on erityisesti sisällytettävä arvio uusien unionin politiikkojen ja toimenpiteiden tarpeesta pitäen silmällä tarvittavia kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä unionissa ja sen jäsenvaltioissa vuoden 2030 jälkeen. Siihen on myös sisällytettävä arvio tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien kasvihuonekaasupäästöjen vähennyspolusta, joka on yhteensopiva ilmastoneutraaliuden saavuttamista viimeistään vuoteen 2050 mennessä koskevan tavoitteen kanssa, ottaen huomioon asetuksen (EU) 2021/1119 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu ennustettu ohjeellinen unionin kasvihuonekaasubudjetti ja se, että on tärkeää edistää sekä oikeudenmukaisuutta että yhteisvastuuta jäsenvaltioiden kesken ja kustannustehokkuutta tämän tavoitteen saavuttamisessa. Kyseiseen kertomukseen voidaan tarvittaessa liittää säädösehdotuksia.

▼M1

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa kertomuksessa on otettava huomioon jäsenvaltioiden asetuksen (EU) 2018/1999 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti laatimat ja toimittamat pitkän aikavälin strategiat ja komission mainitun asetuksen 15 artiklan 9 kohdan mukaisesti niistä tekemä arviointi.

*15 a artikla***Tieteellinen neuvonta**

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 401/2009 ⁽¹⁾ 10 a artiklalla perustettu ilmastomuutosta käsittelevä eurooppalainen tieteellinen neuvottelukunta, jäljempänä ”neuvottelukunta”, voi omasta aloitteestaan antaa tieteellistä neuvontaa tai laatia raportteja tämän asetuksen mukaisista unionin toimenpiteistä, ilmastotavoitteista, vuotuisista päästötasosta ja joustomahdollisuuksista. Komissio tarkastelee neuvottelukunnan asiaan kuuluvaa neuvontaa ja raportteja, erityisesti siltä osin kuin ne koskevat tulevia toimenpiteitä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi entisestään tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla.

▼B*16 artikla***Asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttaminen**

Muutetaan asetusta (EU) N:o 525/2013 seuraavasti:

1) muutetaan 7 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) lisätään alakohta seuraavasti:

”aa) vuodesta 2023 alkaen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/842 (*) 2 artiklassa tarkoitetut ihmisen toiminnan aiheuttamat kasvihuonekaasupäästöt vuodelta X-2 UNFCCC:n raportointivaatimusten mukaisesti;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/842, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, sitovista vuotuisista kasvihuonekaasujen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030, joilla edistetään ilmastotoimia Pariisin sopimuksen sitoumusten täyttämiseksi, sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 26).”;

b) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on vuosittaisissa kertomuksissaan ilmoitettava komissiolle aikomuksistaan käyttää asetuksen (EU) 2018/842 5 artiklan 4 ja 5 kohdassa ja 7 artiklassa tarkoitettuja joustomahdollisuuksia sekä kyseisen asetuksen 5 artiklan 6 kohdan mukaisesta tulojen käytöstä. Komission on kolmen kuukauden kuluessa näiden tietojen vastaanottamisesta jäsenvaltioilta saatettava tiedot tämän asetuksen 26 artiklassa tarkoitetun komitean saataville.”;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 401/2009, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, Euroopan ympäristökeskuksesta sekä ympäristöä koskevasta Euroopan tieto- ja seurantaverkostosta (EUVL L 126, 21.5.2009, s. 13).

▼B

2) lisätään 13 artiklan 1 kohdan c alakohtaan alakohta seuraavasti:

”ix) vuodesta 2023 alkaen tiedot kansallisista politiikoista ja toimenpiteistä, jotka on toteutettu asetuksen (EU) 2018/842 mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi, sekä tiedot suunnitelluista kansallisista lisäpolitiikoista ja -toimenpiteistä, joilla pyritään rajoittamaan kasvihuonekaasupäästöjä enemmän kuin jäsenvaltion mainitun asetuksen mukaiset velvoitteet edellyttävät;”

3) lisätään 14 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”f) vuodesta 2023 alkaen ennusteet kaikista kasvihuonekaasuista sekä erilliset arviot ennakoituista kasvihuonekaasupäästöistä asetuksen (EU) 2018/842 ja direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvien päästölähteiden osalta.”;

4) lisätään 21 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”c) asetuksen (EU) 2018/842 4 artiklassa asetetut velvoitteet. Arvioinnissa otetaan huomioon unionin politiikoissa ja toimenpiteissä tapahtunut kehitys sekä jäsenvaltioiden toimittamat tiedot. Arviointi sisältää joka toinen vuosi myös ennusteen siitä, miten unioni edistyy Pariisin sopimuksen mukaisen kansallisesti määritellyn osuutensa ja siihen sisältyvän koko talouden laajuisia kasvihuonekaasujen päästövähennyksiä koskevan unionin sitoumuksen täytäntöönpanossa ja jäsenvaltiot kyseisen asetuksen mukaisten velvoitteidensa täyttämisessä.”

17 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaiseen kaikissa jäsenvaltioissa.

▼ **M1***LIITE I*JÄSENVALTIOIDEN KASVIHUONEKAASUPÄÄSTÖJEN VÄHENNYKSET
4 ARTIKLAN 1 KOHDAN NOJALLA

	Jäsenvaltioiden kasvihuonekaasupäästöjen vähennykset vuonna 2030 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritettyyn vuoden 2005 tasoon verrattuna	
	Sarake 1	Sarake 2
Belgia	– 35 %	– 47 %
Bulgaria	– 0 %	– 10 %
Tšekki	– 14 %	– 26 %
Tanska	– 39 %	– 50 %
Saksa	– 38 %	– 50 %
Viro	– 13 %	– 24 %
Irlanti	– 30 %	– 42 %
Kreikka	– 16 %	– 22,7 %
Espanja	– 26 %	– 37,7 %
Ranska	– 37 %	– 47,5 %
Kroatia	– 7 %	– 16,7 %
Italia	– 33 %	– 43,7 %
Kypros	– 24 %	– 32 %
Latvia	– 6 %	– 17 %
Liettua	– 9 %	– 21 %
Luxemburg	– 40 %	– 50 %
Unkari	– 7 %	– 18,7 %
Malta	– 19 %	– 19 %
Alankomaat	– 36 %	– 48 %
Itävalta	– 36 %	– 48 %
Puola	– 7 %	– 17,7 %
Portugali	– 17 %	– 28,7 %
Romania	– 2 %	– 12,7 %
Slovenia	– 15 %	– 27 %
Slovakia	– 12 %	– 22,7 %
Suomi	– 39 %	– 50 %
Ruotsi	– 40 %	– 50 %

▼ B*LIITE II*

JÄSENVALTIOT, JOILLA ON VELVOITTEIDENSA TÄYTTÄMISEKSI
MAHDOLLISUUS MITÄTÖIDÄ RAJALLINEN MÄÄRÄ EU:N
PÄÄSTÖKAUPPAJÄRJESTELMÄN PÄÄSTÖOIKEUKSIA 6 ARTIKLAN
MUKAISESTI

	Vuoden 2005 päästöjen enimmäisprosentti- osuus 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti mää- ritettynä
Belgia	2 %
Tanska	2 %
Irlanti	4 %
Luxemburg	4 %
Malta	7 %
Alankomaat	2 %
Itävalta	2 %
Suomi	2 %
Ruotsi	2 %

▼ M1**▼ B**

▼ **B**

LIITE III

▼ **M1**

ASETUksen (EU) 2018/841 SOVELTAMISALAAN KUULUVISTA MAANKÄYTTÖÖN LIITTYVISTÄ LUOKISTA PERÄISIN OLEVAT KOKONAISNETTOPOISTUMAT, JOTKA JÄSENVALTIOT VOIVAT TÄMÄN ASETUKSEN 7 ARTIKLAN 1 KOHDAN a JA a a ALAKOHDAN MUKAISESTI OTTAA HUOMIOON VELVOITTEIDENSA TÄYTTÄMISEKSI KAUDELLA 2021–2030

▼ **B**

	Enimmäismäärä hiilidioksidiekvivalenttitoineina ilmaistuna
Belgia	3,8
Bulgaria	4,1
Tšekki	2,6
Tanska	14,6
Saksa	22,3
Viro	0,9
Irlanti	26,8
Kreikka	6,7
Espanja	29,1
Ranska	58,2
Kroatia	0,9
Italia	11,5
Kypros	0,6
Latvia	3,1
Liettua	6,5
Luxemburg	0,25
Unkari	2,1
Malta	0,03
Alankomaat	13,4
Itävalta	2,5
Puola	21,7
Portugali	5,2
Romania	13,2
Slovenia	1,3
Slovakia	1,2
Suomi	4,5
Ruotsi	4,9
▼ M1	
Enimmäismäärä yhteensä:	► M1 262,2 ◄

LIITE IV

MUKAUTUSTEN MÄÄRÄ 10 ARTIKLAN 2 KOHDAN NOJALLA

	Hiilidioksidiekvivalenttitonnejä
Bulgaria	1 602 912
Tšekki	4 440 079
Viro	145 944
Kroatia	1 148 708
Latvia	1 698 061
Liettua	2 165 895
Unkari	6 705 956
Malta	774 000
Puola	7 456 340
Portugali	1 655 253
Romania	10 932 743
Slovenia	178 809
Slovakia	2 160 210